

на твоитѣ овце, то моята крава ще умре отъ гладъ прѣзъ зимата“. Той като видѣлъ, че косачѣтъ не иска и да знае за неговия гладъ, захванжлъ да му се моли още повече и му казвалъ: „Бе байно, не разбираашъ ли отъ Християния? Умирамъ вече отъ гладъ, моля ти се, поварди ми малко стадото. Ако искашъ награда ще ти дамъ е-е-е онази куца овца“ и посочилъ съ прѣстъ къмъ нея, за да му ѝ покаже. Косачѣтъ си помислилъ, че овчарѣтъ му иска сѣното безъ пари, защото счупилъ кракѣтъ на овцата му, затова се ядосалъ още повече и захванжлъ да вика колкото си може: „Не, азъ не съмъ счупилъ кракѣтъ на овцата ти. Ако искашъ да ми вземешъ сѣното на сила, то друга работа, опитай се да видимъ. Работата дошла до бой. — Въ това врѣме по край тѣхъ минжлъ единъ чловѣкъ на конь. Като го видѣли, помахали му съ ржцѣ и го повикали да отиде при тѣхъ, за да имъ стане Сждия. Той се спрѣлъ и тѣ отишле при него да му расправжтъ каква е работата. „Добрий пжтнице, казалъ косачѣтъ, на този овчаръ не съмъ виждалъ никакъ стадото, а той ме бѣдѣ, че съмъ счупилъ кракѣтъ на една отъ овцѣтъ му; и за това нѣщо сега иска да ми вземе всичкото сѣно. Моля ти се, расправи му добрѣ, че това, което върши той, не е право никакъ“. Слѣдъ косача, дѣдо Станчо пжкъ се уловилъ за корема отъ гладъ и захванжлъ да расправя болката си: „Ахъ, умрѣхъ отъ гладъ! Карамъ този чловѣкъ да ми поварди стадото, до като отида у дома за хлѣбъ, а той не иска и да чуе. За награда на това, давамъ му и тази овца съ счупения кракъ.